

EDINOST

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdajah ob torekih, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece 3.— „ „ 4.50 za pol leta 5.— „ „ 9.— za vse leto 12.— „ „ 18.— Naročnine se plačevati naprej na naročbe brez priložne naročnine se uprava ne ozira. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč. izven Trsta po 4 nč.

Oglasi se računajo po tarifi v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprto reklama cije se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Razmere na Primorskem.

(Govor posl. dr. Ferjančiča, v seji zbornice poslancev dne 13. maja 1897.)

(Dalje)

Ta čin nasilstva, ta čin najdrznejše objestnosti je bil predmetom razprav v javnosti, in posrednji gosp. govornik je prigovarjal temu, da oficijozni listi odpirajo svoja predala razpravam o takih predmetih. (Pohvala na desni.) Sleherni dostojni list mora odpirati svoja predala, da se primerno ožigosa taka infamija, kakoršna se je dogodila zastopniku tržaškemu. (Živa pohvala na desni.)

Ako so torej stvari zadobile tako obliko, ako je mogoče kaj takega, ali ni, da moramo vprašati: Da, kje pa tiči vzrok temu? Ali se ne vprašamo: Taki odnošaji ne nastajajo kar čez noč, take stvari trebajo pripravljajna, take stvari se razvijajo polgoma, kako so se mogle razviti take stvari? Vsakako ne drugače, nego po prizanesljivosti od strani onih organov, ki bi bili ravno poklicani, da malce gledajo na prste sméri, ki se uveljavlja tu! Ali nismo tu opravičeni do vprašanja, kako dolgo misli vlada še trpeti te odnošaje v Primorski, te odnošaje sosebno v Trstu?

Morda tako dolgo, da se odpravijo iz državnega zastopa avstrijskega še ti štirje slovenski zastopniki? Potem bode imela vsa Primorska izključno le italijanskih zastopnikov, potem bode pa tudi pripravljena za Italijo (Odobranje.) in ta Trst, za kateri žrtvujemo in žrtvujemo nešteti milijonov, ker smo si hoteli zagotoviti ta jedini emporij Avstrije, naj se še na dalje odtuji avstrijski državi!

Vlada, obveščena o vseh teh odnošajih, nam je podala pred dvema dnema takov odgovor na interpelacije, da smo kar strmeli, kako da je mogoče o takih odnošajih tako odgovoriti na tem mestu. (Pohvala.) Mi obtožujemo lokalni vladni sistem v Primorski radi odnošajev, kakoršni so isti tam doli, a vlada povprašuje prav tiste obtožence (Veselosť.), postavlja torej obtožence za sodnike v lastni stvari. (Veselosť.)

To je naša večna pritožba, da postavljajo kozla za vrtnarja (Prav dobro!), da se povprašuje namestnika tržaškega in dotične okrajne glavarje in kogarsbodi, ki gospoduje tam doli. Ali more oni, v čegar okraju se je kaj dogodilo, opisati stvar tako, kakor se je vršila? On ve, da stvar pade vsikdar zopet nanj in zato gleda, da stvar ublaži. (Posl. dr. Lenassi: Prav tako, kakor v legitimacijskem odseku!)

Legitimacijski odsek naj vas ne moti. Meni je navada, da podajem objektivnih poročil in uverite se, da bodo moja poročila objektivna in resnična. (Pohvala.)

Toda jaz se danes nočem omejiti le na trditve, ampak hočem dokazati na podlagi odgovora na interpelacije samega, kako pristranska so ta poročila, da se ne bode zahtevalo od nas, da moramo verjeti to, kar objavlja vlada in pripoveduje zastopnik vlade.

To je naravnost insinuačija, ako pričakujejo od nas, da bodemo smatrali ta uradna poročila resničnimi in nepopačenimi. V odgovoru na interpelacije se kaže, da je tam, kjer se pripoveduje, da so Italijani kaj storili proti Slovanom, vse ublaženo in pokrito, da se malo-ne opravičuje vse to.

Tu je rečeno n. pr. (čita): „Ne morem pustiti neomenjeno, da se je dogodilo nekoliko izzi-

vanj in izgredev tudi od nasprotne, to je italijanske stranke, sosebno v Trstu in v okolici, kakor je tudi povodom volitve v Poreču, dne 10. marca t. l. došlo do jedne demonstracije proti slovenskim volilnim možem in dne 14. marca v istem mestu do grdega postopanja z jednim slovenskim prebivalcem“.

Povsodi vidite le jednino. (Veselosť.) Videli bodete, koliko množin je pri Slovanih.

Pozneje je govor o Kopru in o nabornem lokalu, kjer je kričala jedna oseba: „Morte ai Croati!“ V vsem odgovoru na interpelacijo nisem našel ničesar poleg tega jednega „Morte ai Croati“, in v zlic vsem podrobnim poizvedovanjem, ki jih je zaukazal ministerski predsednik oblastim v Primorski, nahajam le ta jedini vsklik. Toda, če se že niso opazili in poizvedeli vskliki proti Hrvatom in Slovincem, pa vsaj one druge vsklike, ki so se vršili v drugem zmislu, bi bile morale vzeti na znanje avstrijske oblasti ter obvestiti nas o njih, kajti naša ušesa niso gluha in naše ljudstvo je čulo te vsklike. Ko se je moralo konstatovati, da je jednega Slovana poškovalo kamenje, lučano od jednega Italijana, je tu rečeno med drugim prav bistroumno: Ranil ga je lahko, toda ne neznatno. (Živahna veselosť.)

Gospoda moja! Napaden je bil tudi neki c. kr. profesor Franković, in tu je rečeno: nekoliko dečakov je vrglo jeden kamen (Živahna veselosť), ki se je dotaknil njegovega klobuka. Gospoda moja! Trebalo je več dečakov, da so vrgli jeden kamen. (Veselosť.) Prosim, take smešnosti se nam ponujajo tu in se pričakuje od nas, da bi smatrali te za resnično in objektivno. (Veselosť.) Na drugem mestu se glasi, da so Slovence in Hrvate — ne vem, kdo je bil — napali fantiči, skriti na preži. Tu imate zopet dečkov, od katerih dečkov jednega so pozneje zaprli. Dečki se vendar ne zapirajo. (Pride še.)

O žalostnem dogodku na Opčinah

so stavili posl. Spinčić in tovariši v seji zbornice poslancev dne 24. maja 1897. nastopno interpelacijo do nj. ekscelence, gospoda ministerskega predsednika in do nj. ekscelence, gospoda ministra za deželno brambo:

V nedeljo dne 9. t. m. ob 10^{1/2} uri zvečer je vsklikal Ivan Sosič od Antona z Opčin: „Živio svetli cesar Fran Josip!“ in „Živela Avstrija!“ Vsled teh vsklikov je prišel k njemu vodja orožniške postaje Giovanni Sardegna (ki ne pozna slovenskega jezika in črti Slované) še z drugim orožnikom in je jel kričati nanj. Na to je pristopilo k njim še nekoliko drugih mladeničev, ki so bili se Sosičem skupaj popoldne. Isti so nagovarjali Sosiča, naj bode miren in da naj gre raje žnjimi na liter vina, nego da bi ga zaprl orožnik. Sosič je odgovoril na to, da njega ne more zapreti nikdo, ker ni storil ničesar, nego da je vsklikal „živela Avstrija“ in „živio naš svetli cesar!“ in da bode še vsklikal, kar je tudi steril takoj. Na to mu je rekel postajevodja Sardegna, da ga aretuje v imenu zakona. Sosič je izjavil, da ni storil nič slabega, je ponovil omenjeni vsklik, in je rekel, da se ne more pustiti zapreti radi tega.

Tovariši Sosičevi so ga hoteli vzeti seboj v gostilno, kar pa jim je prepovedal postajevodja; potisnil jih je potem v neki kot pred gostilno in je tam uklenil Sosiča, ki se je branil rahlim od-

porom, ne pa se silo. Potem se je nabrala velika množica, ki je prosila postajevodjo, da bi na njih odgovornost odklenil Sosiča in ga izpustil, da ga sprovedejo domov, v kar je bil tudi pripravljen Sosič. Sedaj je prišel Anton, oče Sosiča, vprašaje postajevodjo na dostojen način, zakaj da hoče aretovati njegovega sina, in ga je prosil, naj izpusti sina.

Tedaj je jel postajevodja kričati še na očeta, naj se takoj oddalji v imenu zakona. Razume se ob sebi, da se oče Anton ni oddaljil, marveč je rekel, da, ako je kaj zagrešil sin, naj ga povabijo pred sodišče, kjer bode pripravljen na odgovor; rekel je nadalje, da je pripravljen nositi eventualne stroške, a da se ne oddalji, dokler ne bode osvobojen sin; saj ga poznajo (očeta) in vedo, kje stanuje in da je tu posestnik.

Zopet so prosili drugi ljudje postajevodjo, da bi izpustil Sosiča (sina); a v zlic temu, da se je množica vedla povsem mirno, je poslal postajevodja orožnika, ki je bil žnjim, v finančno kasarno po azistenojfo finančnih stražnikov, ki pa niso prišli. Orožnik se je povrnil brez azistencije od strani finance; na to sta žandarja prijela Sosiča (sina), ki je bil uklenjen in ki se je držal nekega drevesa, ali nečesa drugega, in sta ga odtrgala, tako, da je padel na tla. V tem hipu je pristopil oče bližje, hotè vzdigniti sina, na kar je zakričal poslednji:

„Oče, pustite me, ker me boli“. V istem hipu je zakričal postajevodja na očeta, naj ga izpusti v imenu zakona, na kar je izjavil oče: „Jaz ga ne izpustim; ako je zagrešil kaj, sem tudi jaz, torej zaprite naju oba, ali pa nobenega“.

Množica je bila sedaj že nekoliko razburjena.

In ravno v tem trenutku, ko je Sosič ležal uklenjen na tleh, prebol ga je postajevodja z bodalom v trebuh. Opazivši, kaj se je zgodilo, in ko je postajevodja obrnil bodalo sinu v trebuh, je zakričal oče: „Ne gospod, ne gospod!“

Potem je obrnil postajevodja bodalo tudi proti očetu, ki pa je hitro odskočil.

Že preboden je skočil Sosič po koncu in je zakričal: „No, sedaj ste zadovoljni“. Gnan od orožnikov je šel Sosič pred orožniško kasarno, oddaljeno kakih sto korakov. Ker je bila ista zaprta, so morali zvoniti in čakati nekoliko minut, med tem se je zgrudil Sosič v nezavesti z obrazom na tla. Množica je kričala, naj mu odvzamejo verige, na kar ga je odklenil drugi orožnik. Kmalu na to so morali Sosiča odvesti v bolnico v Trst, ker je rana jako nevarna, in se sploh ne ve, da-li jo preživi.

To spričajo lahko 50 in več oseb.

Iz tega je razvidno, kako se je zvršila stvar, da torej vsa krivda pada na postajevodjo. Razvidno je tudi, kako mirno in dobro je ljudstvo, ako se pomisli, da je bilo navzočih nad 100 oseb in se v zlic temu, ob toli groznem činu, ni nihče dotaknil orožnikov, ampak nasprotno, le prosili so orožnika.

Vrhu tega čujemo, da so zaprli več oseb, med istimi tudi očeta in brata ranjenčevega.

Ker je ta, od očevidca dne 10. maja narekovani opis groznega dogodka jako različen od onega, ki ga je podal gospod vladni zastopnik baron Czapka v seji zbornice poslancev dne 13. maja t. l., in ker toliko ta dogodek sam, kakor tudi uradno poročilo o njem, lahko dokaj pripomoreta v označenje odnošajev v Primorski; ker je bilo že

čuti tudi drugih tožeb o postopanju c. kr. orožnikov v okolici tržaški, sosebno pa zoper postajevo Giovanni Sardegnia — katerega, mimogrede bodi povedano, jemlje v svojo varstvo list „Piccolo“ kakor nepristranskega orožnika; in ker si postopanja varstvenih oblasti ne moremo tolmačiti drugače nego kakor izzivanje Slovanov, da potem nastopajo proti istim;

si dovoljujejo podpisani vprašati njegovo ekscelenco, gospoda ministerskega predsednika kakor vedjo ministerstvo za notranje stvari in njegovo ekscelenco, gospoda ministra za deželno brambo:

1. Ali sta njiju ekscelenci pri volji, dati nemudoma po nepristranskih funkcijonarjih strogo preiskati dogodek, ko je bil dne 9. maja 1897. na Opčinah po orožniku z bodalom zaboden uklenjeni in na tleh ležeči Ivan Sosiš od Antona, ter pozvati krivce na odgovor?

2. Ali sta pri volji njiju ekscelenci, da sploh data preiskati postopanje c. k. orožnikov v okolici tržaški, ter odrediti, da se tam namestijo nepristranski, svoji nalogi sploh in v vsakem pogledu dorasli in jeziku prebivalstva večji orožniki?

Na Dunaju, 24. maja 1897.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 29. maja 1897.

Državni zbor. V zbornici poslancev so bili včeraj zopet viharji. Bila je zopet huda borba med obstrukcionisti in predsedništvom zbornice. Podpredsednik zbornice Abrahamovič je postal jako energičen. Povedal je odkrito obstrukcionistom: Vam je jedini namen ta, da preprečite vsako razpravo, predsedništvu pa je dolžnost, postopati proti vam brezobzirno. Opozicija je zahtevala v zmislu svoje taktike, da je dvakrat glasovati po imenih o vsaki peticiji. Ali predsedništvo je ostalo pri svojem sklepu: nijednega predloga opozicije ni hotelo dati na glasovanje, ako mu je bil namen zgolj oviranje in zavlačevanje razprav. V sled tega so kar besneli na levici, toda vzlic vsem protestom levica je zbornica prešla na dnevni red, v razpravo o načrtu o sodnih pristojbinah. Predsednik je dal besedo posl. Schückerju, ki bi bil moral govoriti že v seji predminolega torka, a je takrat — kakor se spominjajo naši čitatelji — obstrukcija onemogočila vsako razpravo. Istotako je postopala včeraj. Schücker ni smel govoriti. Kričali so okolo govornika, teptali z nogami ter žugali predsedništvu: Proč! Proč! Vrišč je trajal nad jedno uro. V tem vrišču je napravil podpredsednik odločen korak: v z e l j e Schückerju besedo — ter jo ob burnih protestih Nemcev podelil posl. Pacaku. Levica je besnela, desnica je ploskala viharno. Slednjič se je načrt o sodnih pristojbinah izročil odseku 36 členov. — Glede predloga posl. Daszynskega, da se razprave legitimacijskega odseka proglasijo javnimi, je izjavil predsednik, da se je že opetovano odklonil ta predlog. Zato mora povprašati zbornico, da li naj se glasuje o tem predlogu. Zbornica je odločila potem, da ne. Potem je nadaljeval vrišč, dokler se ni dvignil podpr., da zaključijo sejo. Kar se je oglasil za besedo ital. posl. Ciani, ki je zahteval, da naj se vendar enkrat prične meritorna razprava o predlogih, tiščočih se razmer na Primorskem. Tudi dr. Laginja je izrekel željo, da bi se ta razprava zapričela čim prej; zajedno je protestoval proti besedam Ciani-a, ki je govoril o italijanskih pokrajinah. Dr. Laginja je rekel, da mu je, kakor zastopniku jednega dela teh pokrajin, dolžnost, oporekati takemu označanju. Jaz poznam, je rekel, pokrajino tirolsko, v kateri biva Italijanov, a ne poznam ital. pokrajine tirolske. Poznam pokrajino Primorje, v kateri biva Italijanov, in sicer v manjšini, ne poznam pa Primorja kakor italijansko pokrajino. Tako je dr. Laginja pošteno švrknul gospode, ki hote videti vse laško, kjer ni. — Sicer pa je obljubil predsednik, da pride meritorna razprava o odnošjih na Primorskem na dnevni red prihodnje seje, ki bode v terek.

Slednjič so predlagali Poljaki, naj se spremeni opravilnik zbornice.

V znamenju viharjev se je začela seja in v znamenju viharjev se je zaključila. Ako smemo verjeti gosp. Schönererju, pride še hujše. Ta mož in voditelj armade obstrukcionistov je obljubil namieč za prihodnjo sejo nov zistem obstrukcije, kakorsnega še ni videla zbornica. Kakor kaže, hočejo gospoda skrbeti za spremembo repertoira,

da nam ne bo dolg čas. Parlament se zabava, le škoda, da ne na lastne stroške.

Včerajšnji viharji bodo menda povodom „častnim aferam“. Pričakovati je nekoliko dvobojev, ako se stvar ne poravnava. Več členov desnice je pozvalo na dvoboj Nemca Pesslerja, ki je rekel, da je v zbornici 171 ničvrednežev; a tudi Nemec Prade je pozvan na dvoboj.

Kako sramotno je postopala vladna stranka na Hrvatskem povodom zadnjih volitev, o tem priča nastopni nečuvni dogodek, o katerem poročajo „Slovenca“:

„Sramoten za vladu je vzlasti izid v Berlogu v Granici. Za vladu je kandidiral neki pravaški renegat, ki je nekđaj rekel, da naj ga na lipo obesijo, ako bi se kdaj stranki odrekel. Borba je bila trda in vladu je zmagala samo z jednim glasom — ubojskim. Pred malo časom je namreč jeden volilec jednega ubil in oropal. Da vladu zmagala, peljali so ga žandarji iz ječe glasovat za vladu in ostal je še celo na banketu z vladnimi drugovi in novim zastopnikom! Res lepa družba! In vzlic vsem tem in obilnim drugim poznanim in nepoznanim dejstvom drznejo se protivne novine obsojati opozicijo, da je razvila burno agitacijo, čeravno ji je vladu postavila tako zapreko se svojim novejšim udarcem. To je skrajna nepoštenost! — Koliko časa more iti še tako naprej?“

Mi skoro ne moremo verjeti tega, kar poročajo tu „Slovenca“. Ali, ako je res, potem je vladajoči zistem na Hrvatskem res že zlezal na najnižji klin na lestvici morale.

Različne vesti.

Naša izzivanja. Na Primorskem se govori in potem odmeva tudi na Dunaju, da smo Slovenci sami krivi, ako se nam je dogodilo kaj neprijetnega, ker — izzivamo! Mi trdimo sicer vedno in vedno, da ne izzivamo, ampak da se le branimo; trdimo, da so kriva le laška izzivanja in žaljenja, ako prihaja do krepkeje reakcije tu pa tam med nami. O tem govore tudi vsa dejstva. Toda izvestni gospodje ostajajo vendar le pri tem, da mi izzivamo. Seveda so si pa tudi ozirom na nas Slovence konstruirali poseben pojem o izzivanju. Po njih razumevanju moramo pa že pripoznati, da res „izzivamo“. Neki imenitni gospod v Kopru je rekel povodom izgrediv: Die Slovenen sind selber schuld, wenn sie angefallen werden, weil sie auf der Gasse laut slovenisch sprechen! To je: Slovenci so sami krivi, ako jih napadajo, ker govore glasno slovenski na ulici!

Sedaj vemo, s čem izzivamo! In pripogniti nam je glavo in skesano pripoznati svojo krivdo: da, res izzivamo!! To je: ako res znači izzivanje že to, ako rojaki iste krvi govore med seboj — po svoje! Pot do pokore in odpuščenja nam je jasna sedaj: postanimo vsi renegatje, zaničujmo svoj jezik, sramujmo se ga! In če se že prav ne moremo otresti te „slabosti“, ljubezni do svojega jezika, potem pa kažimo svojo dobro voljo do poboljšanja s tem, da po ulicah govorimo svoj jezik le šepetaje, da ne bi koji teh odurnih, barbarskih zvokov udaril na uho onih, ki — ne izzivajo! Taka je torej krivda, kakor nam jo pripisujejo izvestni imenitni gospodje. Le čuditi se moramo, da se niso tudi v zbornici poslancev v tem zmislu označila naša izzivanja. Gori gotovo še nimajo pravega pojma o naših — izzivanjih. Ako bi poznali naša zločinstva v polni meri, gotovo bi se ogibali naših poslancev kakor garjevih ovac. Ali izzivači smo, to stoji!

Tajen sestanek italijanskih duhovnikov Primorja. „Naši Slovci“ je sporočila verodostojna oseba, da razpošiljajo duhovniki Zanetti (italijanski poslanec na Dunaju za Goriško in člen liberalnega kluba italijanskega), Bonifacio, Tempesta, Stacul, Janossevich in Mioni (ta poznani prijatelj naroda) poziv do italijanskega duhovstva Istre, Trsta in Goriške, katerim vabijo na konferenco v prostore „Circolo S. Giusto“ v Trstu za dan 2. junija t. l. Ta sestanek naj bi trajal od 8^{1/2}—1 in od 3—5 ure. Razpravljalo se bode „dell'azione cattolica nel Litorale“ (o katoliškem delovanju v Primorju).

Ker povdarja omenjeni oglas, da treba držati vse tajno, kar se bode govorilo in sklepalo, moramo misliti, da se bode malo govorilo o delovanju katolicizma (kajti temu se ni treba bati javnosti), ampak mnogo o italijanski politiki.

Tako poroča „Naša Sloga“. Nam pa pišejo iz Istre o isti stvari:

Sestanku mladih reformatorjev-duhovnikov je baje namen „azione cattolica“, to pa je v resnici zjedinenje v akciji z — židoliberalci. V utemeljenje te trditve bodi navedene:

1.) Ustmeno so uverjali najzanesljiveje prijatelje moje, da se bode razpravljalo na sestanku:

a.) O potrebi organizacije katoliško-politiško-narodne;

b.) O eventualnem predlogu za osnutje političkega društva;

c.) O društvenem glasilu.

2.) Priporočajo tajnost.

3.) Na sestanek niso povabili duhovnikov, onih značajnih duhovnikov, ki so pokazali, da se ne strinjajo z žido-liberalci.

Po takem ne bodo razpravljali na korist Cerkve in vere, ampak o italijanski narodnosti, da prihite na pomoč italijanskim židoliberalcem zoper Slované.

Zato moram klicati kompetentnim krogom: Videant consules!

Toda gotovo je, da bodo tudi med Slovani iskali podpore, oziroma, da bodo ponujali tudi Slovanom delnice, kakor je bilo s pokojnim „Il Popolo“. Nikdo naj se torej ne da prevariti. Slovanski duhovnik naj pomisli le na dvoje, ko pridejo k njemu sladkimi besedami in prijaznim obrazom: pomisli naj, da je sklicevatelj Zanetti člen protikatoliškega kluba in da ima „Circolo cattolico“ svoje prostore v hiši žida, liberalca in progressovca — Mojzesa Luzzatta.

Ti dve dejstvi označujeta popolnoma one reformatorje, ki se pripravljajo za delo in sklicujejo sestanke, a si ne upajo z resnico na dan!! Na to limanico menda ne pojde noben slovanski duhovnik! Noben slovanski duhovnik naj ne gre na limanico ljudem, ki pod krinko katolicizma tirajo italijansko-narodno-liberalno politiko! Svarili smo in nadajamo se, da ne zastonj!!

„Ogni giorno una“. Po naše bi se reklo: Za vsaki dan jedno. Pod tem naslovom prinaša židovski „Piccolo“ sleherni dan po jeden slab dovtip v zaključek svoji bogati „cronique scandaleuse“. Tako ima tudi veleč. g. župnik Jurca v Rojanu za sleherni dan na razpolago kako „pokoro“, da se — zabavajo Rojančani. Par dni je bil prenehal sicer se svojimi „pokorami“, toda te dni je pričel zopet, zatrdivši, da tudi po drugih župnijah tržaških nalagajo duhovniki „pokore“. — To je že res, veleč. g. župnik, toda ne smete pozabiti: Est modus in rebus! Pokore, ki se nalagajo v cerkvi, morajo biti primerne resnosti in svetosti namena! Ni žal besede ni iz naših ust, ako hočete navajati vernike po primernih pokorah do molitve, zmernosti, poštenja in npravstvenega življenja. Toda tistih po receptu „Piccolovem“ „Ogni giorno una“, ne moremo smatrati drugače, nego od — smešne strani.

Med „pokorami“ tega tedna sti bili n. pr.: „Danes ne smete jesti črešenj!“ — in pa: „Ne smete sidelati „rizzi“ (kodrov)!!“ Gospod župnik, to je smešno, prav zares. Sicer pa je značilno za „pokore“ že to, da gospod župnik nikdar ne pozabi na posvarilo vernikom: „Pa ne pravite tega okolo, da ne pride v tisto nesramno „Edinost“! Gosp. župnik torej niti sam ni popolnoma uverjen o umestnosti svojih — „ogni giorno una“.

Iz Rojana nam pišejo: Gospod urednik: V Rojanu postaja vedno bolj „prijetno“. Naš gospod župnik je neupogljiv. Da, še odločneje nastopa sedaj zoper vse, kar je slovenskega, odkar je bila tu tista glasovita preiskava. Tak je torej uspeh vseh naših tožeb in prošenj! Te dni je izdal gospod župnik zopet novo odredbo zoper slovenski jezik v cerkvi. Dosedaj so „cecilijanke“ pele po maši v slovenskem jeziku „zdrava, češčena Marija“, sedaj pa je strogo zaukazal gospod župnik, da morajo peti latinski! In pridodal je po svoji navadi: Jaz sem gospodar! — Pridite le, gospod urednik, pa boste videli, kako gospod župnik širi italijanizacijo! Jeden dan se vrši verski pouk za birmo in sv. obhajilo za otroke iz slovenskih oddelkov, jeden dan za one italijanskih oddelkov rojanske šole. Gospod župnik bi moral vedeti, da so tudi ti poslednji po 90 odstotkih otroci slovenskih

Dalje v prilogi.

starišev. Prepotrebno bi bilo torej, da bi se tem otrokom vsaj resnica božja oznanjevala v materinem jeziku! Toda gospod župnik noče poznati takih pomislekov, ampak prepeva žnjimi v cerkvi le italijanske pobožne pesmi. Ali ne ve gospod župnik, da le materina beseda sega otroku v srce, da le ta beseda, v kateri je mati najprva učila otroka moliti, ostavlja trajen utis in blaži otrokovo srce? Le po uplivanju te besede se je nadejati prepričanih katoličanov, mesto takih „katolikov“, ki le kakor pobeljeni grobovi hodijo po cerkvah. Gospod župnik trdi, da ga kritikujemo, ker smo brezverci; ne gospod župnik, naroba je to: nevoljni smo, ker bi želeli, da iz naših otrok vzrastejo pravi verniki in resnični katoliki, ker bi želeli, da bi se naši otroci navajali k temu vzvišenemu cilju po primernih sredstvih! Gospod župnik nas ne razume, ali pa nas noče razumeti; a nam ta okolnost ne more biti v poved, da bi odnehali od tega, o čemer smo prepričani, da je — prav! Gospod župnik noče odnehati, a verjen naj bo, da mi tudi ne odnehamo!

Kako ljubeznjivi in omikani so naši nasprotniki! O tem poročajo goriški „Soči“ iz Kanala: „Dne 21. t. m. je bil v Kanalu nabor konj. Člen komisije je bil tudi sin g. Bosizio. Nadporočnik je kupil isti dan mladega oslička. Na to se je izrazil g. B.: „Jetzt wird's in Kanale einen Esel weniger geben“. Pozneje je fotografiral g. B. onega osla v družbi z velikim škotskim hrtom g. nadporočnika. In na to se je pa tako izrazil: „Das ist der einzige Bürger von Kanale (menil je osla), welchem die Ehre erwiesen wurde, dass er aufgenommen worden ist“. Prvo in drugo, oboje je resnica. Prosim, sodite, dali se je le šalil, ali hotel pokazati svojo „viteško“ omiko, ko je imenoval osla „Bürger von Kanale“ in povdarjal — „einzige“.

Ali smo torej mi res osli! Mi pa pravimo, da sedaj nismo osli, bili pa smo res takrat, ko smo poljubljali šibo, ki nas je tepla, ko smo redili one, ki so vihтели to šibo nad nami, ko smo trpeli le in — molčali! Ne, taki „osli“ nismo več!

Občni zbor podružnice družbe sv. Cirila in Metoda za Grato se je vršil sinoči v prostorih otroškega vrta v Rojanu. Nekoliko poročila prinesemo prihodnji teden, za danes pa objavljamo tu le sestavo novega odbora. Predsednikom je bil izvoljen Josip Katalan, tajnikom Fran Guštin, blagajnikom Ivan Grdol; namestniki: Janko Debelak, Ivan M. Gombač, Josip Pertot Andrejev; pregledovalci računov: Ferdinand Fuk, Fran Mikelič in Valentin Piščanc.

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu je podaril poznani rodoljub gosp. Ivan Šabec svoto 20 gl. in je postal tako ustanovnik.

Načelnštvo podružnice izreka iskreno zahvalo blagemu gospodu.

O ta tržaška mladina! Pišejo nam: Minolo nedeljo se je vozilo iz Trsta s poštnim vlakom popoldanskim več tržaških laških dijakov. Jeden teh „nadobudnih“ mladičev je vrgel skozi okno tu priloženi listič (Na listku je zapisano: *Viva Garibaldi! Morte agli Slavi!* Op. ur.) Jaz sem si dobro zapomnil dotičnega paglavčka in ga tudi spoznal. Ko sem pobral listič, sta bila navzoča še dva druga moža, ki lahko potrdita s prisego. A potem, ko so se vozili nazaj v Trst, so pljuvali na železniške čuvaje in delavce. Sicer pa bi jim svetoval prav po prijateljski, da ne store več kaj takega, kajti stvar bi se utegnula izvršiti nekoliko drugače, nego minole nedelje. Naj ne mislijo, da so v zraku, kadar so v vlakcu.

Tako se vzgaja tržaška mladina! In vi slovenski stariši, ako hočete, da vam postanejo sinovi poštenjaki, pošiljajte jih le med tako mladino. Žalostno, prežalostno, vse je okuženo po divjem sovražstvu zoper nas Slovane!

Bolezen prestolonaslednika romunskega se je obrnila na boljše, toda bolnik še ni izven vse nevarnosti.

„Brivec“ izide v ponedeljek zvečer. To dajemo na znanje onim, ki povprašujejo že danes po njem.

Vabilo na odborovo sejo „Slovenske Matice“, ki bo v petek, dne 4. junija t. l. ob 5. uri popoldne v draštvenih pisarniških prostorih.

V Ljubljani, dne 25. maja.

Darovi za družine zaprtih Barkovljanov radi izredov, nabrani v Barkovljah: Anton Martelanc nabral „Pri društvu“ gold. 14.10; Jurij Sušmelj, mlajši 50 nč.; nabralo se je med ribiči „Pri društvu“ 10 gl.; nabral Anton Martelanc 9 gl.; Jos. Žnidaršič je nabral „Pri hiši rumeni“, pri „Cjakih“ in pri g. Martelancu gl. 13.20; nabralo se je v gostilni „Pri društvu“ gl. 2.25; nabral v isti gostilni Jos. Žnidaršič gl. 3.70; And. Černe 50 nč.; Jurij Martelanc 50 nč.; barkovljanski krokarji nabrali so v Zgoniku 5 gl.; med ribiči „Pri društvu“ nabral je Miloš Martelanc gl. 7.35; Pertot Valentin, Ukmar Kristijan in Bekar Jožef po 50 nč.; Miloš Vičič pri g. Starcu gl. 2.20; Franjo Martelanc 1 gl.; Josip Žnidaršič nabral je pri rumeni hiši, pri g. Starcu, pri g. J. Martelancu in „pri društvu“ 13 gl.; neimenovan Barkovljan 2 gl.; Josip Žnidaršič nabral „pri hiši rumeni“ in „pri društvu“ dne 2. t. m. gl. 2.54 in dne 9. t. m. gl. 5 52/4, pri g. Scheimerju gl. 4.10 ter pri Jurju Martelancu gl. 1.40; Andrej Markuza 1 gl.; Andrej Černe pri neki pomoti od smotek 40 nč. Josip Žnidaršič je nabral „pri hiši rumeni“, pri Starcu in „pri društvu“ gl. 7.31; med ribiči je nabral Mihael Martelanc gl. 1.20; Anton Martelanc nabral gl. 1.86; Josip Žnidaršič nabral „pri hiši rumeni“, pri Starcu, pri Juriju Martelanc, pri Scheimerju, pri Regentu in „pri društvu“ gl. 36.82; Janez M. Ferluga 2 gl.; Anton Martelanc nabral v gostilni „Pri društvu“ 3 gl.; Josip Žnidaršič pri hiši rumeni in „Pri društvu“ gl. 2.54; Skupaj do 19. maja 158 gl. 05 1/2 nč.

V te svote je prištega tudi svota od 105 kron, katero smo izkazali nedavno.

Ljudsko štetje v Rusiji. Petrogradski „Pravitelstveni Vestnik“ objavlja glavne rezultate vseobčnega popisa naroda, izvršenega v tem letu. Prebival. je bilo 129,211,833 duš, proti 108,819,332 v letu 1885. Površina države znaša 18,890,735 četvornih vrst. Prebivalstvo se je torej pomnožilo v desetih letih za 20,392,511 duš. Od največjih mest ima Petrograd 1,267,735 prebivalcev, Moskva 988,610, Varšava 614,752, Odesa 404,651 (ki je imela v letu 1885 le 250,000), Lodz v ruski Poljski 514,780, Riga 282,943 in Kijev 248,750 prebivalcev.

Razprava proti napadalcu Acciaritu, ki je med vožnjo na dirkališče napa! kralja Umberta, se je začela včeraj v Rimu. Zločinec je izjavil, da sovraži človeško družko, ker je krivična. Z atentatom je hotel zadeti imovite razrede. Svoj čin pa ni izvršil premišljeno, sicer bi bil vzel bombo. Zatoženec se je vel jako cnično. Zaslisanje prič se je zaključilo. Iz izpovedeb istih je razvidno, da je priznal zločinec, da je hotel umoriti kralja, a se mu ni posrežilo. Predno je vrgel od sebe bodalo, je pogledal, da-li ni okrvavljeno.

Prijateljem dobrega vina.

Pišejo nam: Večkrat se ustavljam v gostilni g. **Jurija Martelanca** pok. Andreja (po domače „Dete“) na stari cesti iz Barkovelj na Prosek in vsikdar sem dobil tam dobre, domače, pristne kapljice. Kdor hoče torej piti dobrega vina, naj se le ustavi v tej gostilni.

Mešan, ki rad zahaja v okoico.

Za turiste in distančne jahače. Po došlih nam povsem avtentičnih poročilih, uporabljajo izkušeni turisti že dlje časa velikim uspehom Kwizde fluid pred in po napornih turah v mesecih maju in septembru. Kwizde fluid, znamke s kačo, ima, kakor se nam poroča ravnokar, to lastnost, da dela živca človeškega telesa sposobne za odpor in vztrajno tako, da se lahko premagujejo največi napor. Na drugi strani podeljuje to sredstvo po svojih ingredencijah utrujenim partijam živčevja popolno zopetno vživljenje in odpravlja trudnost in vsako bolečino, sledečo prehudim naporom. Za pešce in jahače je gotovo največe vrednosti ta od strokovnjakov došli nam migljej.

Državna dobrodelna loterija. Dne 10. junija o poludne se bo vršilo žrebanje XXXI. državne loterije v civilne dobrodelne svrhe. Igralni načrt obseza takrat veliko več število dobitkov, nego o prejšnjih državnih loterijah. Vsaga ukupe 7816 dobitkov, vai v gotovom denarju. Glavni dobitek iznaša 150000 zlatih kron. Nade do dobitka so torej veliko ugodnejše, nego na privatnih loterijah ali promesah ter jamči država za izplačanje dobitkov. Valod najvišjega odloka je čisti donesek določen za snovanje in podporo bolnišnicam, sirotišnicam, vzgojevatnicam itd. in ga bo deležna tudi dobrodelna ustanova naše dežele.

Tržaški pôrtreti.

Piše Anton Zajc.

Tržaški cikorijsa.

Bos je pricapljal v Trst. Čez ramo mu je visel mal omot, v katerem se je nahajala jedna stara in zamazana srajca. Iskaje si službe, dirjal je kakih 14 dni po mestu, novem in starem pristanišču, ali brez vspeha. Vsled gladu in pomanjkanja je bil oslabil tako, da mu je človek lahko skozi oguljeni jopič preštel rebra in druge koščice, nahajajoče se pod njegovo zgrbančeno kožo. Iz usmiljenja ga je naposled vsprejel neki slovenski trgovec v službo; toda mož je bil nehvaležen dobremu gospodarju. Ko si je malo opomogel iz svoje bede in ko se je navadil par italijanskih besedij, započel je z vso nesramnostjo grditi domači kruh in svoje so-rojake... Kaj hoče narodajak s takim človekom? Ker ni nič izdalo nagovarjanje, odpustil ga je trgovec iz službe; on pa je z onim dnem postal eden najgnusnejših renegatov med delavskimi krogi. Tržaškim lahoničcem je to ugajalo zelo, zato pa so mu preskrbeli drugo službo pri neki eksportni firmi, kjer se nahaja še dandanes. Pri sedanjem gospodarju lahko zabavlja čez Slovence, kolikor mu je drago; saj ima za to skoraj gotovo še posebno piščilo. V okolici, kjer stanuje, agitira strastno proti naši stvari in je ud raznih cikorijskih in „bontemponskih“ društev; kadar pa oslabi, pošlje ga tržaška gospoda domov na Kras; preživljati in rediti ga bo bode morala slovenska občina.

Prokletstvo, večno prokletstvo, takim narodnim izdajalcem!

Dragocen biser.

Osemnajst let je minolo, odkar je prišla na ta svet: sedemnajst spomladi je preživela v mirnem zavetju očetove hiše, letos pa je nastopila pot v javnost. Ne morem opisati občutkov, ki so se mi porajali v srcu, ko sem bil v njeni bližini. Mila, nežna, pohlevna, sramožljiva... da, kedo bi mogel naštetiti vse vrline, ki dičijo to prekrasno bitje? Ves zavzet sem poslušal njen milodoneči glas, ki mi je dohajal na uho, kakor tajinstveno petje pegorske Vile. Nekako iznenaden in presenečen uprl sem svoj pogled v njen obrazek, na kar pa je revica povsila dolge in črne trepalnice ter sramožljivo zarudela tja do nežnih ušesec. „Oh“, vzdihnil sem, „kako gorostasna razlika je med to deklco in onimi srpanskimi devicami vseh stanov, ki o vsaki priliki nadlegujejo človeka sè svojo preperelo ljubeznivostjo. Zabolelo me je v prsih, ko sem opazil nekega obliznjenega pustolova, ki se ji je hotel približati. Odkrito rečeno, zazdevalo se mi je, da jo že vidim v žrelu dvonogatega zmaja. No, mojo občudovanje njenih kreposti pa je došlo do vrhunca, ko je dotičnika zavrnila s tako odločnostjo, da ji v privednje gotovo ne bo več ponujal svojega malovrednega srca. Da, dragi čitatelj, to je deklc... è, kaj deklc... angelček, angelček... Srečen oni — zavidam ga že sedaj —, ki bode ta dragoceni biser imenoval svojo soprogo.

Divja roža.

„Lepa je“, trde nekateri, meni pa vendar ne ugaja prav nič, kajti strasti so ji začrtale male črte po obrazu in višaveje polmesece pod očmi. Prvikrat sem jo videl z jednim uradnikom; drugič z nekim trgovskim pomočnikom in tretjič z njenim psevd bratom. V ljubezni ni prav nič izbircna, vsak ji je prav: star ali mlad, Slovenec ali Italijan, da le more živeti brez skrbi. Iz denarnih ozirov menjuje večkrat svoje izvoljence. Kdor nima na razpolago rejene novčarke, temu ni naklonjena, ker njena deviza se glasi: „Zabava, zabava in še jedenkrat zabava!“ Narodnost je ne briga: ona je internacionalna. Med Slovenci je seveda Slovenka, med Italijani „trijoština“ in ko bi prišli Calukafri v Trst, gotovo bi se poprijela tudi njihove narodnosti. Njeni sosedje pravijo, da ni več pomoči za njo: je baje že pregloboko zabredla v velikomestne kaluže.

O, divja roža! Sedaj vihraš za svetnim veseljem, toda pride čas, ko bodeš britko jokala na svojih zmotah, ako ne poprej, tedaj pa prav gotovo, ko zginè zadnji znak lepote s tvojega obličja.

Najnovejšje vesti.

Dunaj 29. Posl. Pesslerja je pozval na dvo-
boj več poslancev desnice. Čuje se, da je isti
vsprejel več pozivov. (Glej vest „iz drž. zborna“.)

Budimpešta 29. Iz mnogih krajev Ogerske
poročajo o škodah, ki jih je povzročilo deževje.
V Tüketeresu in po okolici se je utrgal oblak
in je voda porušila več mostov in mlinov. Na polji
je škoda velikanska. V Madu je nevihta ubila tri
žene. —

Carigrad 28. Odgovor porte na neto posla-
nikov vsprejemlje zahvalno ponudeno posredova-
nje za sklep miru, a se ne spušta v stavljenje
pogoje in načela; povdarja pa potrebo, da se pred
začetkom pogajanj nedoločeno premirje spremeni
v tako z določenim rokom, ter prosi ukreniti po-
trebno, da pridejo grški odposlanci na turška tla,
da se določi doba premirja.

Zobobol olajšujejo zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani

(Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k
Vis prejasne gospe prestolonaslednico-udova nadvojvodinje
Stefanija
Steklenica velja 30 kr.

Trgovinske brzojavke in v restl.

Budimpešta. Pšenica za jesen 7.35 7.36 Pšenica za
maj-juni 1897 7.63 do 7.65 Oves za jesen 5.26—5.28. —
Rž za jesen 5.85 5.87, Koruza za maj-juni 1897. 3.55-3.56
Pšenica nova od 78 kil. f. 8.15—8.20 od 79 kilo.
8.20 od 80 kil. f. 8.30—8.35, od 81. kil. f. 8.35
8.40, od 82 kil. for. — — — — — Jedmen 5* —8*
provo 5.75—6.20.

Pšenica: sredne ponudbe, mlini rezervirani trg miren.
Prodalo se je 10000 met. st. 5 nvč. cenoje.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 11.72 do — — — — — Novi
po f. 11.77 1/2.

Praga. Centrifugal Lo novi, postavljeni v Trst s
carino vred odpošiljatev precej f. 32.50 32.75 Conest e
34. — — — — — Četvorn 84.50* — — — — — V glavnih 38.50 Jako
stalna rastoče.

Havre. Kava Santos good average za maj 46.75
za september 48. — — — — — mirno.

Hamburg. Santos good average za maj — — — — — za septem-
bor 38.50, za december 39.56 za marec 39.50. mirno.

Dunajska borza 28. maja 1897.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.85	101.90
„ „ v srebru	101.90	101.90
Avstrijska renta v zlatu	123. —	123. —
„ „ v kronah	100.85	100.85
Kreditne akcije	361. —	361.25
London 10 Let.	119.50	119.50
Napoleoni	9.51 1/2	9.52
20 mark	11.72	11.72
100 italj. lir	45.35	45.35

Izvedenega organizatorja

za življensko zavarovanje sprejme
generalni zastop banke „Slavije“
v Ljubljani.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleflori).
Čliti kri ter jo izvrstno sredstvo proti onim slu-
dajem, če poče v želodcu, kakor proti slabemu
probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za oz-
dravljanje, stoji 50 nč., ter se dobiva v odlikovani
lekarni
PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

„Osmica“!

Prijateljem in znancem naznanjam, da sem
odprl danes „osmico“, da potočim svoj izvr-
stni domači pridelek, črno in belo vino.

Ivan Marija Bole,
posestnik,
v Rojanu št. 242.

Davno skušeno dijet. kosmet.
sredstvo (za naribanje) za oja-
čenje in krepljenje žil in kit
človeškega telesa.

Kwizde fluid

Znamka kača (fluid za tustriste)
Rabljen z vseh od turistov, kole-
sarjev in jezdecev za ojačenje in okrep-
ljenje po daljnjih potih.

Cena 1/2 steklenice 1 gl., 1/2 stek. 60 nč.
Dobiva se pristen v vseh lekarnah.

Glavna založna:
Okrožna-lekarna,
Korneuburg pri Dunaju.

Hotel-Pension „OBELISK“

na Opčinah.

Udano podpisani usoja si na-
znaniti, da je prevzel od gospoda
Josipa Goljevščka vodstvo že več
let obstoječega hotela „Obelisk“
na Opčinah za sezono pričenošo
v soboto dne 5. junija t. l.

Na razpolago je 40 sob čisto
na novo opravljenih z vsemi
potrebami, dvorana za koncerte
in obed, novo napravljene park,
senčnati vrt, italijanska in nem-
ška kuhinja, plzensko pivo, iz-
vrstna tu in inozemska vina, vo-
zovi za izlete, kopelji, telefon in
kegljišče v hiši. Hotel je odprt
vse leto. Točna postrežba in cene
zmerne.

Za prijazni obisk prosi udani
Anton Schein,
vodja.

Fran Valetič

krčmar

ulica Solitario št. 12

toči jako fina vina črna in bela, ka-
kor tudi pravi kraški teran po zmernih
cenah. Drži izborno puntinsko
pivo v sodčkih in v steklenicah.

Ima tudi tropinovec, brinjavec, slivovec,
vermouth itd. Krčma je odprta od 7.
zjutraj do 1 popolnoči.

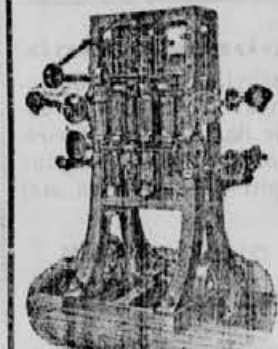
Za mnogobrojni obisk se priporoča
prav toplo rojakom svojim, zahvaljuje
se jim v naprej, z spoštovanjem

Fran Valetič

krčmar,

Zaloga pohištva

terške **Alessandro Levi Minzi**
Trst, Via Siborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2
Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega iz-
delka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na
zahtevanje ilustrovan cenik zahtoj in franko. Naročeno
blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da
bi za to računil stroške.

G. Tönnies

Ljubljana.

Tovarna strojev

in
kovačnica za kotle.

Specijaliteta:

žage in stroji za
obdelovanje lesa.

Pozor na brate Ribarič!

Podpisani je odprl v svoji hiši krčmo,
ul. Porta, 1, uhod ul. Conti, za Holtom. Toči
pristna črna in bela vina istrska in dal-
matinska I. vrste. Drži pivo Dreherjevo v
sodčkih in steklenicah. Kuhinja je izborna,
vedno z jedili preskrbljena. Postrežba je
točna. Strankam dadó se kosila in vo-
čerje. Oddaje se vino tudi na dom v sod-
čkih po 28 l. — po dogovoru. Nadejaje se
mnogobrojnih posetov od strani sorjakov,
zahvaljuje se prav srčno njim udani
Mihovil Ribarič.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“
ki je zajedao URAR priporoča se toplo p. n. ob-
činstvo za popravljane vsakovrstnih ur. Udani
Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

Voda Beaufort - Spontin

iz vreleca v

Neudorf-u pri Karlovičih varih

je najbolja in najzdravejša pijača, ker razven dvojne
ogljeneve kisline od magnezije ima v sebi tudi 32%
naravnega ogljenevega kislica.

Zastopstvo za Trst, Istro in Primorje

Siegfried Hochwald

TRST — Via Giotto — TRST.

V narodnem domu v Celju

je oddati v najem še nekaj prav lepih
prodajalnic za nizke najemnine. Prddajal-
nice leže zelo ugodno, ker so nasproti c.
kr. davkariji in okrajnemu glavarstvu in
ker sta v „Narodnem Domu“ dva denarna za-
voda, namreč „Posojilnica“ in „Južno štajerska
branilnica“ tako, da je t. kaj vedno velik promet,
posebno ker stoji „Narodni Dom“ ob ljubljanski
drž. cesti, po kateri gre ves promet iz Sa-
vinjske doline. V „Nar. D.“ je tudi gostilna,
čitalnica in zbirališče celjskih narodnih društev

Pogoji se izvejo pri „Celjski posojilnici“, kamor
naj se blagovole pošiljati tudi ponudbe.

Dobro poznane
in pripravne

škropilnice

inženirja Živica

dobivajo se vedno po navadnih nizkih
cenah v skladišču trvdko

Živic in druž.

(Schivitz & Comp.)

ulica Zonta št. 5

TRST.

Na zahtevanje pošilja se cenik.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

pripoznano izvrstno, bolečine blažečo mazilo;
dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gl. po vseh le-
karnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno pri-
ljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le tako
steklenice kot pristno, ki imajo znano var-
stveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi

Agentje,

ki obiskujejo zasebnike, iščejo se
proti visoki proviziji za razpro-
dajo škrat prēmiranah novovrstnih
lesenih zastiral (Rouleaux) in
zatvornic (Jalousies). Požadba
s spricovali C. Klement-u, tovarna
zaloznj, Braunau na Bavar-
skem. (Ustanovljeno leta 1878.
Največe tovarno te vrste.

Njegova Svetost Papež Leon XIII.,

sporočil je po svojem zdravniku prof. dr. Laponiju
lekarnarju Piccoliju v Ljubljani najsrčneje zahvalo za
Njeh Svato i vpslano

tinkturo za želodec.

Omenjeni zdravnik, kakor veliko drugih odličnih
profesorjev medicine so Piccolijevo tinkturo za žel-
odec preskusili, ter jo priporočajo kot izvrstno kre-
pilo za želodec, katere krepča želodec, pomnožuje
tek, ter povpešuje probavanje in čiščenje.
Cena: 1 steklenica 10 nvč., 12 steklenic z zavijam
1 gl. 36 nvč.; poštna pošiljatev 60 steklenic 6
gl. 26 nvč.

Najvišje priznanje

lekarnarja Piccoliju v Ljubljani kot prirejevalca
kapljic za zobe, katere je zadovoljnim
vspehom Nj. c. kr. Vis. prejasna gospa prestolona-
slednica-udova nadvojvodinja.

Stefanija

izvolila opetovano uporabiti. —
Cena steklenici 20 nvč., 10 ste-
klenic 1 gl. 50 nvč.

LEKARNA PICCOLI

„pri angelju“

Ljubljani Dunajska cesta.

Slovenci
in
Slovenke!

spominjajte se
o vsaki priliki naše prekoristne družbe

sv. Cirila in Metoda

Svoji k svojim!

**To Vam bodi geslo v gospo-
darskem življenju!**

Radi bližajoče se sezone po nizko znižanih cenah volneno blago, svileno blago, vsake vrste pralnega blaga, nadalje tepihi, zagrinjala iz blaga in z čipkami v velikanski izberi.

Novosti.

Najboljše kvalitete.

Hiša blaga

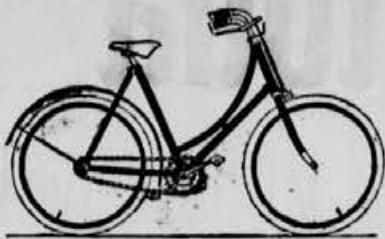
D. LESSNER

DUNAJ.

VI. Mariahilferstrasse 81-83.

Za provinco zbirka uzorcev in ilustrovan cenik gratis in franko.

Kolesa
'DIANA'
(Dürkopp)

nadkrilujejo tudi letos vse druge. Število izdelovalcev 4000. Izdeluje se vsako leto 50.000 strojev. Materijal izvrsten: vsled tega zelo trepen. Precizno delo, dosedaj še ne prekoseno, zato lahkega teka.

OBLIKA JAKO ELEGANTNA.
Zastopstvo za Trst in okolico:

Josip Egger
TRST
Piazza della Caserma 3

Alte & Zadnik

Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro

Priporoča se sl. slovenskemu občinstvu v mestu, okolici in na deželi zalogo manufakturnega blaga. Udobiva se povsem najnovejše blago, za moške, ženske in deco. Veliki izbor raznovrstnega perila kakor npr. Bombažne bele in rujave iz najboljših tovarn. Raznovrstno platno belo in rujavo v razni širokosti. Veliki izbor ženskih štof črnih barvanih in belih. Udobivajo se razni perkali in sateni v najlepših novih in gotovih barvah. Velika zaloga najboljših modrecev, nogovic, rokavic, pajčolanov svilnatih, rut najnovejših barv. Za šivilje in kitničarce, udobiva se vsa drobnarija v obilni meri. V zalogi se nahaja tudi najnovejše blago za gospode. Ovratniki in ovratnice, v najnovejši modi in raznovrstno perilo. Nogovice za kolesarje. Stof 140 cm. širok od 65 kr. naprej iz najboljših tovarn. Sprejemajo se naročnine in izvršitev možkih oblek po najnovejšem Parizkem in Dunajskem kroju.

Cene po dogovoru in sicer jako nizke. Za slovenska društva udobivajo se trobojni trakovi v razni širokosti in najboljše blago za narodne zastave.

Uzorej se pošiljajo takoj. Pošiljatev blaga na deželo poština prosta. V mnogobrojen obisk najtopleje priporočata svoje zalogo držec se narodnega gesla: Svoje k svoji udani Alte & Zadnik, Trst.

Kdor želi kupiti
slamoznico, mlatnico, gepelj, trieur ali sploh kak potrebni in koristni kmetijski stroj, naj zahteva prvi slovenski cenik najnovejših strojev od prve in jedine slov. zaloge kmetijskih strojev na Goriskem.
Franjo Babnika v Gorici
(začasno Via Fornica 12.)
Zastopnik se iščejo.

15 kopunka
THE HORSE MANUFACTURING COMPANY,
7, Red Lion Court, London, E.C.
15 kopunka
na ga govijje obaj
cau sezuraino

Na najviše povelje Njegovega ces. in kr. apost. Veličanstva
XXX. državna loterija

za civilne dobrodelne namene.

7816 dobitkov v gotovini, razdeljeno v 148 dobitkov se 3834 predobitki in 3834 zadobitki v skupnem znesku od 165.000 zlatih kron in 100.950 gld. avstr. veljave in sicer:

1	dobitek z 150.000 Kron v zlatu . .	150.000	8	dobitkov po 175 goldinarjev . .	1.400
1	" " 15.000 " " " "	15.000	14	" " 150 " " " "	2.100
1	" " 5.000 " " " "	5.000	18	" " 100 " " " "	1.800
1	" " 4.000 " " " "	4.000	28	" " 75 " " " "	2.100
1	" " 3.000 " " " "	3.000	52	" " 50 " " " "	2.600
1	" " 2.000 " " " "	2.000	96	" " 30 " " " "	2.880
1	" " 1.000 " " " "	1.800	50	" " 25 " " " "	1.250
1	" " 1.000 " " " "	1.600	182	" " 20 " " " "	3.640
1	" " 1.000 " " " "	1.300	584	" " 15 " " " "	8.760
3	" " 1.000 " " " "	3.000	350	" " 12 " " " "	4.200
4	" " 500 " " " "	2.000	1.350	" " 10 " " " "	13.500
4	" " 300 " " " "	1.900	660	" " 7 " " " "	4.620
4	" " 200 " " " "	800	4.400	" " 6 " " " "	26.400

Žrebanje neprekljono dne 10. junija 1897.
Jedna srečka stane 2 gld. avstr. veljave.

Srečke dobivajo se pri oddelku za državne loterije na Dunaju, I. Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, tobakarnah, pri davčnih, poštnih in telegrafskih uradih, manjalnicah, itd. Igralni načrt za prodajalce srečk gratis.
Srečka se pošilja poštino prosto.
Od o. k. loterijske dohodninske direktorja (oddelek za drž. loterije.)